

РЕШЕНИЕ

№ 24901

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **4801** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на А. З., гражданин на А., паспорт В., чрез адв. Б. Г. от САК, срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБ съгл. чл. 24и от ЗЧРБ с № 5364р-2358 от 26.01. 2026г., издаден от заместник – директор на Дирекция "Миграция" –МВР, потвърден с Решение № 812100-4402 от 13.03.2026г. на министъра на вътрешните работи.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че същият е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като административното производство било значително забавено. Твърди се, че е трябвало да се дадат указания за подаване на нова коригираща справка, в която лицето К. Добреный нямало да присъства, тъй като притежавало българско гражданство (освен албанско) за което са били представени доказателства в хода на оспорването на отказа по административен ред пред министъра. Заместник – директор на Дирекция "Миграция" –МВР е издал акта при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като не е изяснил въпросите относно гражданството на наетите лица. При правилно изчисляване съотношението относно наетите чужденци е 25 % , което е в рамките на допустимите 35% за малки предприятия, тъй като лицето Кр.Добреный е български гражданин, в каквата връзка се твърди, че оспореният отказ е издаден в нарушение на материалния закон. Твърди се още, че е нарушен принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК. Иска се отмяна на отказа.

В съдебно заседание, оспорващият- редовно и своевременно призован, не се явява, представлява

се адв. Г., която поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Изрично заявява, че не претендира разности.

Ответникът по оспорването – Заместник-директор на Дирекция "Миграция" редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Ч., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Със Заповед № 5364з-4651/08.10.2015 година на ВПД Директор на Дирекция "Миграция" е делегирано на Заместник-директор на Дирекция "Миграция" МВР – старши комисар М.Д. функции по издаване и по отказване на издаването на разрешения за краткосрочно, продължително или постоянно пребиваване, продължаване срока на пребиваване на чужденците в РБ, отнемане правото на издадено разрешение за краткосрочно, продължително или постоянно пребиваване при наличие на законовите изисквания.

Със Заповед, рег. № 5364з-3306/07.12.2022 година Директор на Дирекция "Миграция" изменил и допълнил Заповед с рег. № 5364з-4651/08.10.2015 година на Директор на Дирекция "Миграция", като създал т. 1. 1 със следния текст – "Прекратяване на административни производства по предоставяне право на краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване".

На 29.07. 2025 година работодателят – „Градска форма“ ЕООД на оспорващия З. – подал Заявление, рег. №502996/л. 96/ за А. З. гражданин на А., дата на раждане-26.10.1983 г, ведно с приложени към него документи/.

От работодателят – „Градска форма“ ЕООД включително са били приложени справка на персонала за периода юли 2024 – юни 2025г. с деклариран в същата средносписъчен брой – 4/л.121/; справка-декларация от работодателя по чл. 24 и, ал. 5 т. 6 от ЗЧРБ / за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване/ в която като чужденци е посочил А. З. и К. Добреный, респ. че двамата са граждани на А..

Сред документите е и „обосновка за удължаване на работна виза“ от работодателя относно жалбоподателя А. З..

Заявление , рег. №502996/29.07. 2025 г. , с приложените към него документи е изпратено на Агенция по заетостта за становище, с писмо рег. № 536400- 73193/14.08.25г./л.95/.

С писмено становище СМ – 789 /16.01.2026г./ л.24/ на Агенция по заетостта/АЗ/ издадено на основание чл. 15, ал.1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност/ЗТМТМ/ е изразено отрицателно становище, поради липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда на А. З., гражданин на А., паспорт BD 0301448, [дата на раждане] , за длъжност „общ работник“ за която не се изисква българско гражданство, за срок от три години при работодателя „Градска форма“ ЕООД - Х..

Становището на Агенцията по заетостта е било изготвено въз основа на приложените документи към заявлението и представените допълнително с писмо рег. № 536400-110593/04.12.2025г.

В становището на АЗ е прието, че съгласно чл. 7, ал.1 т.1 от ЗТМТМ, достъп до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство, когато общият брой на гражданите на трети държави, наети по трудово правоотношение от местния работодател в предходните 12 месеца, не надвишава 20 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение, а за малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия – 35 на сто.

При прегледа на документите, приложени към заявлението, съгласно приложената справка на персонала, се установило, че това съотношение не е спазено за „Градска форма“ ЕООД - Х.. В становището Агенция по заетостта е посочила още, че в чл. 14, ал.1 от ЗТМТМ е предвидена възможност за министъра на труда и социалната политика, при доказана целесъобразност, включително за насърчаване на инвестициите в Република България, да разрешава достъп до пазара на труда в отделни случаи извън ограниченията по чл. 7, ал. 1, т. 1. За целта обаче е следвало да се приложат подкрепящи документи, съгласно изискванията на чл.9, ал.1 от Правилника за прилагането на ЗТМТМ, каквито не са били представени от заявителя.

След получаване на становището на Агенция по заетостта, ответникът - заместник – директор на Дирекция "Миграция" –МВР, Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБ съгл. чл. 24и от ЗЧРБ с № 5364р-2358 от 26.01. 2026г.В същия се позовавал на отрицателното становище на АЗ и изложените в същото съображения.

Отказ № 5364р-2358 от 26.01. 2026г., издаден от заместник – директор на Дирекция "Миграция" –МВР, е бил обжалван / жалба, л.83/ от А. З. пред министъра на вътрешните работи. Към жалбата, №536400-21963/23.02.2026г. срещу отказа са били представени документи, удостоверяващи българското гражданство на К. Добреней. Приложено е копие на документ за самоличност на К. Добреней, издаден на 13.02. 2026г.- л.15,16/ обявен за чужденец в справка-декларация от работодателя по чл. 24 и, ал. 5 т. 6 от ЗЧРБ/, в който български документ за самоличност е вписано, че Добреней има българско гражданство и е с посочен ЕГН.

Жалба, №536400-21963/23.02.2026г. , ведно с административната преписка , е била изпратена с докладна записка/ л.86/ в която ДЗ било посочено погрешно, че жалбата е от работодателя – „Градска форма“ ЕООД .

С Решение № 812100-4402 от 13.03.2026г. на министъра на вътрешните работи е потвърден Отказ № 5364р-2358 от 26.01. 2026г., издаден от заместник – директор на Дирекция "Миграция" –МВР. Погрешно в решението на горестоящия административен орган е индивидуализиран подателят на жалба, №536400-21963/23.02.2026г. В решението на министъра на вътрешните работи не са разгледани конкретните доводи и оплаквания на жалбоподателя А. З., че се явява спазено изискването на чл. 7, ал.1 т.1 от ЗТМТМ, тъй като лицето К. Добреней има българско гражданство и му е издаден на 13.02.2026г. български документ за самоличност.

Поради това се стигнало до подаване на жалба до АССГ срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБ съгл. чл. 24и от ЗЧРБ с № 5364р-2358 от 26.01. 2026г. , издаден от заместник – директор на Дирекция "Миграция" –МВР, потв.с Решение № 812100-4402 от 13.03.2026г. на министъра на вътрешните работи.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, включително тези от Агенция по заетостта/ АЗ/, изискани от Съда, както и представените от страните.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град от правна страна намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ, № 5364р-2358 от 26.01. 2026г на Заместник- директор на Дирекция "Миграция" представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК. При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и

процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Отказът е издаден от компетентен орган-това е Заместник-директор на Дирекция "Миграция", като съгласно чл. 24 и ал.17 от ЗЧРБ, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" в срок до три дни от представянето на документите по ал. 16. След издаване на разрешението се издава документ съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "единно разрешение за пребиваване и работа". Отказът е издаден по силата на делегирани правомощия-въз основа на Заповед № 5364з-4651/08.10.2022 година на Директор на Дирекция "Миграция", с която изрично същият е делегирал на Заместник-директор на Дирекция "Миграция"- правомощия по издаване или отказване издаването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване. Следва да бъде посочено, че заповедта е издадена при условията на делегирани правомощия, които законът е предвидил възможност за такова делегиране, чрез използване на изрази-,, или оправомощено от него длъжностно лице“. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа, на когото са делегирани правомощията, както в случая. Актът е издаден от компетентен орган.

При издаване на заповедта са спазени изискванията за форма по чл. 59 АПК за форма, като същата съдържа и означение на фактическите и правните основания за издаването ѝ.

Не допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.Твърденията за допуснати такива следва да се разгледат не в контекста на чл. 35 от АПК , а в този на чл. 142 от АПК за материална законосъобразност на отказа.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

Правната регламентация за получаване на разрешение за работа тип-"Единно разрешение" се съдържа в чл. 24и от ЗЧРБ, според която Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешения срок на продължително пребиваване. В разпоредбата на чл. 24и от ЗЧРБ подробно е описано от кого и пред кого се подава заявлението, необходимите документи, които се прилагат към него, в това число съгласно чл. 24и, ал. 5 т. 6 ЗЧРБ и справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване, както и съгласно чл. 24и, ал. 5 т. 7 ЗЧРБ- справка-декларация, подписана от работодателя за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци: български граждани, граждани на държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското

икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, и членовете на техните семейства; чужденци с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членовете на техните семейства; чужденци, за които е предвидена заетост съгласно международен договор, по който Република България е страна; чужденци, които са членове на семейство на български граждани; чужденци, които са членове на семейство на гражданин на държава- членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение. В разпоредбата на чл. 24и, ал. 11 ЗЧРБ е разписано, че Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията.

По силата на чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ(посочи се) разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. В тази връзка, за да се издаде разрешение по чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, е необходимо кандидатът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и да притежава виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ или разрешение за пребиваване. Регулирането на достъпа до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика,пък е уредено в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ). Съобразно чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ, достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от МВР след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта.

От доказателствата по делото е видно, че в изпълнение на задължението си по чл. 24и, ал. 11 ЗЧРБ Дирекция "Миграция" е изисквала от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта становище по заявлението на работодателя „Градска форма“ ЕООД, относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда. Агенцията по заетостта е изпратено отрицателно становище СМ – 789 /16.01.2026г., поради липса на основание за предоставяне на достъп на чуждия гражданин до българския пазар на труда, което е обосновано от фактическа страна с приложената от работодателя- заявител справка – декларация за персонала по чл. чл. 24и, ал. 5 т. 7 ЗЧРБ, както и с декларацията по чл. 24 и, ал. 5 т. 6 от ЗЧРБ за наети двама чужденци, а от правна с позоваване на чл. 7, ал.1 т.1 от ЗТМТМ от една страна, и от друга с оглед липса на предпоставки за ползване на възможността по чл. 14, ал.1 от ЗТМТМ, която разпоредба дава възможност на министъра на труда и социалната политика, при доказана целесъобразност, включително за насърчаване на инвестициите в Република България, да разрешава достъп до пазара на труда в отделни случаи извън ограниченията по чл. 7, ал. 1, т. 1. Тоест, и когато не е спазено визираното тама съотношение..

Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ е ясна. В нея е посочено, че полученото становище следва да е положително, като условие за издаване на исканото разрешение. В случая е изразено отрицателно становище от Агенция по заетостта, обвързващо водещия производството орган, като изложените в него съображения по същество представляват мотиви на акта, с който се отказва предоставяне на съответното право. Това становище не подлежи на отделен контрол/ съгласно чл. 21, ал.5 от АПК/ и е част от съгласувателната процедура по чл. 24и ЗЧРБ, имащо задължителен характер за Дирекция "Миграция", но законосъобразността му се преценява при оспорването на крайния акт, тъй като засяга правната сфера на лицето.

Съгласно чл. 7 ал.1, т.1 от ЗТМТМ, достъп до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство, когато общият брой на гражданите на трети държави, наети по трудово правоотношение от местния работодател в предходните 12 месеца, не надвишава 20 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение, а за малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия – 35 на сто;

В чл. 3, ал.2 от Закона за малките и средните предприятия е посочено кои са малки предприятия, като по делото не е спорно че, „Градска форма“ ЕООД е малко предприятие, а в подкрепа на този извод са и декларациите по чл. 24 и, ал.5 т.6 и 24 и, ал.5 т.7 от ЗЧРБ.

Според справка-декларация по чл. 24 и, ал.5 т.7 от ЗЧРБ, подписана от работодателя за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци, варира от 3 до 4 наети лица. При положение, че ако чужденците са двама, АЗ би следвало да издаде отрицателно становище, а органът би следвало да откаже издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", предвид неспазване на съотношението по чл. 7, ал.1, т.1 от ЗТМТМ от 35 %.

Съгласно чл. 142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а по силата на ал.2 установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. При обжалването по административен ред на отказа, жалбоподателят всъщност е представил доказателства - документ за самоличност издаден на 13.02.26г., от който е видно, че едно декларираните като чужденци лица /Кр. Добреней/ има българско гражданство. Следователно, той не е чужденец . Отделен е въпросът, че министърът на вътрешните работи, при оспорването по административен ред, не е обсъдил, а е игнорирал, доводите на жалбоподателя в тази връзка и представените доказателства. При отчитане на визираното ново обстоятелство би се стигнало до друг извод относно спазването на съотношението от 35% / по чл. 7 ал.1 т.1 от ЗТМТМ/. Именно поради извод за неспазването на това съотношение, Агенцията по заетостта е дала отрицателното си становище, а Заместник – директорът на Дирекция " Миграция" е постановил оспорения отказ. Представеният български документ за самоличност на лицето Кр. Добреней е издаден на 26.01.26г. , а към 29.07. 2025 г. , според справката – декларация на работодателя, лицето е било с албанско гражданство, поради което следва да се приеме, че се касае за установяване на нови факти от значение за делото след издаване на акта. По смисъла на чл. 142 ал.2 от АПК са факти от значение за делото са тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение или отменят съществуването на фактите, въз основа на които решаващият орган е взел решението си. В Решение № 11286/ 28.10.2008г., адм.д. № 5264/2008 г. на ВАС се застъпва и тезата: “ ... Новосъздадено писмено доказателство, което се представя за първи път пред административен съд... може да обоснове отмяна на постановен отказ и изпращане /връщане/ на ...преписка за решаване на въпроса по същество като се съобрази и новото писмено доказателство. В такива случаи е приложимо правилото на чл. 142, ал. 2 АПК....“. След отказа № 5364р-2358 от 26.01. 2026г, на въпросното лице Кр. Добреней, обявено за чужденец в декларацията по чл. 24 и, ал. 5 т. 6 от ЗЧРБ/ които данни са взети предвид при произнасянето на Заместник – директора на Дирекция " Миграция" / е издаден български документ за самоличност / на 13.02. 26г. /, респективно се установява, че лицето Кр. Добреней е български гражданин, съответно при това положение, се явява спазено съотношението от 35% по чл. 7 ал.1 т.1 от ЗТМТМ за малки предприятия и не е налице визираното от органа основание за отказ за издаване на разрешение на жалбоподателя, което налага отмяна на оспорения отказ рег. № 5364р-2358/ 26.01.2026г.и изпращане на административната преписка на Заместник- директор на дирекция " миграция"- старши комисар, за ново произнасяне, като се съобразят представените доказателства за българско гражданство за едно от лицата, по справката -декларация от

работодателя чл. 24и, ал. 5 т. 6 ЗЧРБ за наетите по трудово правоотношение чужденци.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна. Оспорващият не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд София- град, 81 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ОТКАЗ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБ на основание чл. 24и от ЗЧРБ рег. № 5364р-2358/ 26.01.2026 година на Заместник – директор на Дирекция "Миграция", с който последният отказал издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" на основание чл. 24и и чл. 26, ал.2 от ЗЧРБ на А. З.- гражданин на А., потв. с Решение № 812100-4402 от 13.03.2026г. на министъра на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА административната преписка на Заместник- директор на дирекция " миграция"- старши комисар, за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК.

СЪДИЯ: